

ΕΤΟΣ 69ο

9 Μαΐου 2021

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 19 (3545)

Η ΑΝΑΣΤΑΣΗ ΩΣ ΒΑΣΗ ΤΗΣ ΖΩΗΣ ΜΑΣ

Παραπονιόμαστε οί χριστιανοί γιά τήν πνευματική κρίση του κόσμου. Θά θέλαμε νά έπιστρέψουμε σέ ένα όνειρικό χτές, στό όποιο όλα ήταν τόσο όμορφα ως πρός τήν πίστη, άγνώντας ότι ό Χριστός μάς κάλεσε νά ζούμε σέ συγκεκριμένο χώρο καί χρόνο καί ότι κανένα παρελθόν δέν ήταν άμοιρο άμαρτίας, κακίας, παθών, σταυρου γιά όσους πίστευαν. Άπό τήν άλλη, δέν μπορούμε νά παραθεωρήσουμε ότι σέ συγκεκριμένες περιόδους του χρόνου οί περισσότεροι άνθρωποι αισθάνονται τήν ανάγκη νά έκκλησιαστούν, νά έξομολογηθούν, νά κοινωνήσουν, κάποτε γιά τό καλό του χρόνου καί γιά τό έξθιμο, ένώ όταν περνούν οί γιορτές, έπιστρέφουν στή συνήθη άδιαφορία.

Ένθουσιασμός γιά τήν πίστη

Άν διαβάσουμε πάντως μέ προσοχή τά κείμενα πού περιγράφουν τή ζωή τής πρώτης Έκκλησίας, θά διαπιστώσουμε έναν ένθουσιασμό, τόν όποιο ούτε όσοι θεωρούμε ότι είμαστε ενεργά μέλη του σώματος του Χριστου έχουμε. Μοιάζουμε κι έμεις συχνά μέ τόν άπόστολο Θωμά, ό όποιος δέν πείστηκε στόν λόγο των υπόλοιπων μαθητών ότι είδαν τόν Χριστό. Στην πρώτη Έκκλησία, εκτός των άλλων, «όλο καί περισσότερα πλήθη από άντρες καί γυναίκες πίστευαν στόν Κύριο καί γίνονταν μέλη τής Έκκλησίας. Άκόμη καί στίς πλατείες έφερναν τούς άσθενείς καί τούς ξάπλωναν σέ κρεβάτια καί φορεία, γιά νά πέσει πάνω σέ κάποιους άπ' αυτούς έστω καί ή σκιά του Πέτρου όταν αυτός έρχόταν» (Πράξ. 5,14-15).

Μία τέτοια πίστη θά θεωρούνταν άνορθολογιστική, καί δεισιδαίμων στους καιρούς μας. Κι αυτό διότι οί καιροί μας έχουν άποθεώσει τή δύναμη του ανθρώπινου νου, καθώς έχει πολλά έπιτύχει καί έχει διευκολύνει τήν ποιότητα ζωής μας, ένώ έχει όδηγήσει πολλούς νά άρνούται

Ο ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Πράξ. ε' 12-20)

Πηγαίνετε... καί κηρύξτε

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, διὰ δὲ τῶν χειρῶν τῶν ἀποστόλων ἐγένετο σημεῖα καὶ τέρατα ἐν τῷ λαῷ πολλά· καὶ ἦσαν ὁμοθυμαδὸν ἅπαντες ἐν τῇ στοᾷ Σολομῶντος· τῶν δὲ λοιπῶν οὐδεὶς ἐτόλμα κολλᾶσθαι αὐτοῖς, ἀλλ' ἐμεγάλυνεν αὐτοὺς ὁ λαός· μᾶλλον δὲ προσετίθεντο πιστεύοντες τῷ Κυρίῳ πλήθη ἀνδρῶν τε καὶ γυναικῶν, ὥστε κατὰ τὰς πλατείας ἐκφέρειν τοὺς ἀσθενεῖς καὶ τιθέναι ἐπὶ κλινῶν καὶ κραβάττων, ἵνα ἐρχομένου Πέτρου κἂν ἡ σκιά ἐπισκιάσῃ τινὶ αὐτῶν. Συνήρχετο δὲ καὶ τὸ πλῆθος τῶν περὶ πόλεων εἰς Ἱερουσαλὴμ φέροντες ἀσθενεῖς καὶ ὄχλουμένους ὑπὸ πνευμάτων ἀκαθάρτων, οἵτινες ἐθεραπεύοντο ἅπαντες. Ἀναστάς δὲ ὁ ἀρχιερεὺς καὶ πάντες οἱ σὺν αὐτῷ, ἢ οὔσα αἵρεσις τῶν Σαδδουκαίων, ἐπλήσθησαν ζήλου καὶ ἐπέβαλον τὰς χεῖρας αὐτῶν ἐπὶ τοὺς ἀποστόλους, καὶ ἔθεντο αὐτοὺς ἐν τηρήσει δημοσίᾳ. Ἄγγελος δὲ Κυρίου διὰ τῆς νυκτὸς ἤνοιξε τὰς θύρας τῆς φυλακῆς, ἐξαγαγὼν τε αὐτοὺς εἶπε· πορεύεσθε, καὶ σταθέντες λαλεῖτε ἐν τῷ ἱερῷ τῷ λαῷ πάντα τὰ ῥήματα τῆς ζωῆς ταύτης.

τὴν πίστη στὸν Θεὸ καὶ τὴν Ἀνάσταση. Διότι μόνο ὁ ἀναστάς Κύριος δίνει τὴ δύναμη νὰ γίνονται θαύματα. Μόνο ὁ ἀναστάς Κύριος καθιστᾷ τὴ σκιά ἐνός Ἀποστόλου ἱκανή νὰ γιαιτρέψει τοὺς ἀνθρώπους. Καὶ εἶναι στάση ταπεινοφροσύνης ἢ συμπεριφορὰ τῶν ἀνθρώπων τῆς πρώτης Ἐκκλησίας. Δέν θεωροῦν ὅτι δικαιοῦνται νὰ ἐνοχλήσουν τὸν Ἀπόστολο γιὰ νὰ ζητήσουν τὴ θεραπεία τῶν συγγενῶν τους. Ἀρκεῖ ἡ σκιά του.

Ἡ ἐλπίδα δέν ἀπαιτεῖ

Ἡ ἐλπίδα δέν ζητᾷ προσοχή. Δέν ἀπαιτεῖ. Δέν μιλᾷ κἂν. Βγαίνει ἀπὸ τὴ συνάντηση μυαλοῦ καὶ καρδιάς μέ τὴν πίστη. Καὶ ἀφήνεται στὰ χέρια τοῦ Θεοῦ καὶ στὴν παρουσία τῶν Ἀποστόλων. Ταυτόχρονα, αὐτὴ ἡ ἐλπίδα ἐκφράζεται δημόσια, στὶς πλατείες. Δέν κρύβεται. Νικᾷ τὸν φόβο ὅτι ὅποιος ὁμολογήσει τὴν πίστη στὸν ἀναστάντα Κύριο θὰ ἔχει τὴν ἴδια τύχη μ' ἐκείνον, λόγῳ τοῦ θυμοῦ τῶν Ἰουδαίων. Ἡ πίστη δέν εἶναι ἰδιωτικὴ ὑπόθεση, ἀλλὰ ἐκφράζεται μέ παρρησία καὶ αὐτὸ δείχνει καρδιά ἀποφασισμένη.

Πρὶν λοιπὸν ἀπορροφηθοῦμε ἀπὸ τὸ αἶσθημα ὅτι ὁ κόσμος ἔχει «χαλάσει», βρίσκεται σὲ ἀπόσταση ἀπὸ τὸν Χριστὸ καὶ τὴν πίστη, ἅς κάνουμε στροφή ἐντὸς μας καὶ ἅς ἐλεγχουμε τοὺς ἑαυτοὺς μας ἐάν εἴμαστε σὲ θέση νὰ θεωροῦμε τὴν πίστη στὴν Ἀνάσταση ὡς βάση γιὰ τὴν πορεία τῆς ζωῆς μας. Ἄν πιστεύουμε σὲ ἕναν Θεὸ ἠθικῆς, φιλοσοφίας, παρά-

Μετάφραση τῆς Ἀποστολικῆς περικοπῆς

Κατά τίς ἡμέρες ἐκεῖνες μέ τά χέρια τῶν ἀποστόλων γίνονταν πολλά σημεῖα καί θαύματα στόν λαό καί συγκεντρώνονταν ὅλοι μέ μιά ψυχή στή στοά τοῦ Σολομῶντος: Ἀπό τούς ὑπόλοιπους κανεῖς δέν τολμοῦσε νά προσκολληθεῖ σέ αὐτούς, ἀλλ' ὁ λαός τούς εἶχε σέ μεγάλη ἐκτίμηση. Ἀντιθέτως, συνεχῶς καί περισσότερα πλήθη ἀνδρῶν καί γυναικῶν πίστευαν στόν Κύριο καί προστίθενταν στήν ἐκκλησία, ὥστε ἔβγαζαν τούς ἀσθενεῖς στίς πλατεῖες καί τούς τοποθετοῦσαν σέ κρεβάτια καί φορεῖα μέ σκοπό, ὅταν θά ἔλθει ὁ Πέτρος, ἔστω καί ἡ σκιά του νά πέσει ἐπάνω σέ κάποιον. Προσέρχονταν μάλιστα καί πολλοί κάτοικοι τῶν γειτονικῶν πόλεων στήν Ἱερουσαλήμ καί ἔφεραν τούς ἀσθενεῖς καί ὅσους βασανίζονταν ἀπό ἀκάθαρτα πνεύματα, οἱ ὁποῖοι ὅλοι θεραπεύονταν. Σηκώθηκε ὁμοῦς ὁ ἀρχιερέας καί ὅλοι ὅσοι ἦταν μαζί του, δηλαδή αὐτοί πού ἀνήκαν στήν παράταξη τῶν Σαδδουκαίων, γεμάτοι ἀπό φθόνο, καί συνέλαβαν τούς ἀποστόλους καί τούς ἔβαλαν στή φυλακή. Ἀλλά, κατά τή διάρκεια τῆς νύκτας, ἕνας ἄγγελος Κυρίου ἀνοίξε τίς πόρτες τῆς φυλακῆς καί, ἀφοῦ τούς ἔβγαλε ἔξω, τούς εἶπε: Πηγαίνετε καί σταθεῖτε στόν ναό καί πείτε στόν λαό ὅλο τό κήρυγμα γι' αὐτή τή ζωή.

(Ἀπό τή νέα ἔκδοση: Ἡ Καινή Διαθήκη, τό πρωτότυπο κείμενο μέ νεοελληνική ἀπόδοση τοῦ ὁμοτ. καθηγ. Χρ. Βούλγαρη, ἔκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ)

δοσης, συνήθειας, ἔτοιμο νά ἐκπληρώσει τά συμφέροντα καί τίς ἀνάγκες μας, ἕναν Θεό πού ὑπάρχει γιά ἐμάς μόνο ὅταν τόν χρειαζόμαστε, ἕναν Θεό πού μικρή σημασία ἔχει γιά ἐμάς μπροστά στήν ἀσθένεια, στόν θάνατο, τήν ἡττα, τήν ἀπώλεια, ἢ ἂν πιστεύουμε στόν Θεάνθρωπο Κύριο, ὁ ὁποῖος, ἔχοντας ἀναστηθεῖ ὁ ἴδιος, μᾶς δείχνει ὅτι ἡ πίστη σ' αὐτόν ἔχει ἤδη φέρεи τήν Ἀνάσταση καί στή δική μας ζωή. Στόν Θεάνθρωπο ὁ ὁποῖος μᾶς κάνει νά πορευόμαστε μέ ταπεινώση, μέ ἐπίγνωση ὅτι δέν ἀξίζουμε λόγω τῶν ἐπιτευγμάτων μας ἢ τῆς ὁποιας προόδου ἢ τοῦ ὀνόματός μας ἢ τῆς διακονίας μας στήν Ἐκκλησία τήν προσοχή του, ἀλλά ἐπιλέγουμε νά εἴμαστε κοντά του, ἔστω καί ἀφήνοντας τή σκιά του νά περάσει ἀπό πάνω μας.

Ὁμολογία ἀγάπης

Ἡ σκιά δείχνει ὅτι ὑπάρχει ὁ ἀναστάς Κύριος. Καί ἐφόσον ὑπάρχει, γνωρίζουμε ὅτι μᾶς ἀγαπᾶ, εἴτε μᾶς δίνει αὐτό πού ἐπιθυμοῦμε εἴτε ὄχι. Ἀκόμη καί τό λίγο εἶναι γιά μᾶς τό πᾶν, ἀφοῦ ἐκεῖνος κρύβεται σ' αὐτό. Καί δέν φοβόμαστε νά τόν ὁμολογήσουμε. Ἡ συμμετοχή μας στήν ἐκκλησιαστική ζωή εἶναι ἤδη μιά ὁμολογία, ὅπως καί ἡ μετάληψη τοῦ σώματος καί τοῦ αἵματός του, ὅπως καί ἡ τήρηση τῶν ἐντολῶν του. Ἡ ὁμολογία δέν εἶναι σημεῖο κομψασμοῦ, ἀλλά σταθερότητας, ἀποφασιστικότητας, ἀγάπης.

9 Μαΐου 2021: ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΟΥ ΘΩΜΑ (ΑΝΤΙΠΙΑΣΧΑ)

«Τά ἐγκαίνια τῆς (καθ' ἑβδομάδα ἀνακυκλουμένης) ἑορτῆς τῆς τοῦ Χριστοῦ ἀναστάσεως καί ἡ τοῦ ἀποστόλου Θωμᾶ σωτήριος ὁμολογία». Ἡσαΐου προφήτου (ἡ' αἰ. π.Χ.), Χριστοφόρου μάρτυρος († 250), Νικολάου τοῦ ἐν Βουνένοις, Ἰερωνύμου ὀσίου τοῦ Σιμωνοπετρίτου († 1957).

Ἦχος: -- Ἐωθινόν: Α' – Ἀπόστολος: Πράξ. ε' 12-20 – Εὐαγγέλιον: Ἰω. κ' 19-31.

Ἡ ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 16 Μαΐου, τῶν Μυροφόρων.

Ἀπόστολος: Πράξ. στ' 1-7 – Εὐαγγέλιον: Μρ. ιε' 43 - ιστ' 8.

Ἡ Πασχάλια περίοδος εἶναι λαμπρή πνευματική εὐκαιρία νά ξαναδοῦμε τήν πίστη μας καί τόν τρόπο ἔκφρασής της. Γνωρίζουμε ὅτι ὁ ἀναστάς Κύριος μᾶς δίνει ὅσες εὐκαιρίες χρειαζόμαστε, ὅπως καί στόν ἀπόστολο Θωμᾶ, στόν ὁποῖο ἐμφανίστηκε γιά νά τοῦ δώσει τή δυνατότητα νά πιστέψει. Σέ ἐμᾶς φανερώνεται μέσα ἀπό τίς περιστάσεις τῆς ζωῆς, διά τοῦ πλησίον μας, ἀπό τή συναίσθηση τῶν λαθῶν μας ἢ ἀπό τήν ἀδυναμία νά ἀλλάξουμε τίς διαθέσεις τῶν ἄλλων καί τήν ταπεινότητα πού αἰσθανόμαστε στήν ἥττα μας. Φανερώνεται μέσα ἀπό τήν ἀγάπη πού μᾶς ἔχει δωρίσει καί ἀπό τό αἶσθημα ὅτι δέν εἴμαστε μόνοι μας, ἂν τόν ἀναζητοῦμε. Ἡ καιόμενη καρδιά γιά ἐκεῖνον εἶναι ἡ βάση γιά νά νικήσουμε τόν φαινομενικό θρίαμβο τοῦ ὀρθολογισμοῦ τῶν καιρῶν μας, ὁ ὁποῖος ὅμως δέν μπορεῖ νά δώσει ἀπαντήσεις ζωῆς στόν θάνατο πού μᾶς περιβάλλει καί μᾶς περιμένει.

Υπάρχει ἡ Ἀνάσταση. Ἄς ξεκινήσουμε ἀπό τήν πίστη καί τά πάντα θά μᾶς δοθοῦν. Χριστός ἀνέστη! Ἀληθῶς ἀνέστη!

π. Θ. Μ.

1821 - 2021

**Ἑορταστικές ἐκδηλώσεις τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος
γιά τήν ἐπέτειο τῶν 200 χρόνων ἀπό τήν Ἐθνεγερσία.**

Κεντρική ἴστοσελίδα: www.ekklisia1821.gr

ΟΜΙΛΙΑ ΤΗΣ «ΦΩΝΗΣ ΚΥΡΙΟΥ»: Κάθε Σάββατο καί ὥρα 6.00 μ.μ. γίνεται τό κήρυγμα τῆς «Φωνῆς Κυρίου», στόν Ἱ. Ναό Ἁγίας Εἰρήνης (ὁδ. Αἰόλου), Ἀθήνα.

«ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ», ἑβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόξου πίστεως καί ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἰασιῶν 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδότης - Διευθυντής: Μητροπολίτης Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διεκπεραίωση, τηλ. 210.7272.388. Ὑπό τῶν ἐρῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ» σ' ὅλο τόν κόσμο μέσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr
